

ZIEMIA LUBELSKA

PISMO CODZIENNE.

Red. i Adm. ul. Kościuszki № 8. Skrzyn. poczt. № 50—Ad tel. „Ziemia—Lublin”

CENA PRENUMERATY:
w Lublinie bez odnośnienia: miesięcz. k. 4.20, kwart. k. 12.50, półrocz. k. 25.00, rocz. k. 50; z odnośnieniem: mies. 5.00, kwart. k. 15.00, półrocz. kor. 30.00, rocznie kor. 60.—
Na prowincji: miesięcz. kor. 6.00, kwart. k. 18.—, półrocz. kor. 36.—, rocznie kor. 72.—
W okupacji niemieckiej: mies. kor. 6.50, kwart. k. 19.50, rocznie k. 78.—

CENA OGŁOSZEŃ:
Wiersz poetyczny lub jego miejsce każdorazowe przed tekstem i kor. 50 hal., wśród tekstu 2 k. 50 h., za tekstem 1 k. 20 h. Nekrologi i kor. Na ostatniej stronie 90 hal. W drobnych za wyraz 16 hal. Korespondencje do Rosji 6 hal. za wyraz. Załączniki za 00 na prow. 2 kor. 60 hal., w miejscu i k. 30 h.

W sprzedaży ulicznej „Ziemia Lubelska” poranna kosztuje 20 hal., popołudniowa 14 hal.

REKOPISÓW NIE ZWRACA SIĘ.

Telegramy.

Wokół spraw rosyjskich.

Co się dzieje w Moskwie.

KIJOW. 11.7 (BK). Ros. Komisarjat ludowy dla spraw wojskowych ogłasza następujące doniesienie: Lewicowi socjaliści rewolucyjni, którzy w sposób oszukawczy opanowali na kilka godzin część Moskwy i urząd telegraficzny, rozpowszechnili prowokatorskie pogłoski, wedle których rządy Rad rzekomo przy pomocy moskiewskiego garnizonu, który się do rewolucjonistów przyłączył, zostały obalone. Podają niniejszym do wiadomości, że wzniecone przez garstkę obłąkanych zachwalców powstanie, zostało już stłumione bez wielkich trudności przez moskiewski garnizon. Powstańców aresztowano. W mieście zaprowadzono z powrotem porządek. Podano: Kierownik oddziału operacyjnego komisarjatu ludowego dla spraw wojennych Wajalaw.

Pogrzeb hr. Mirbacha.

MOSKWA, 11.7. (B. K.). W poniedziałek wieczorem członkowie niemieckiej misji odprowadzili zwłoki zamordowanego posła, hr. Mirbacha, na dworzec kolejowy, celem przewiezienia ich do Niemiec. Na dworcu kolejowym zjawił się komisarz ludowy dla spraw zewnętrznych, Cziczerin, aby jeszcze raz wyrazić głębokie współczucie rosyjskiej ludowej republiki z powodu śmierci szlachetnego męża, który umarł za sprawę pokojową.

Miasto przybrało widok normalny. Przeprowadzono około tysiąca aresztowań.

Przed otwarciem parlamentu wiedeńskiego.

Stanowisko stronnictw i grup narodowych.

WIEDEN, 11.7 (BK.) Dziś na konferencji prezesów klubów parlamentarnych, odbytej w obecności prezydenta ministrów dr. Seidlera, w sprawie programu pracy sesji letniej postanowiono, by łącznie z całym szeregiem naglających interpelacji wziąć najpierw pod obrady pierwsze czytanie projektów budżetowego, poczem nastąpi wniosek Czechów i południowych Słowian o postawienie w stan oskarżenia kilku członków rządu z powodu wydania zarządzenia o zmianie obwodów w Czechach.

W toku rozpraw oświadczył przed-

Po ustąpieniu Kühlmanna.

BERLIN. 11.7 (tel. wł.) Po nadejściu wiadomości o dymisji Kühlmanna i kandydaturze v. Hintzego na jego następcę przywódca socjalistów, Scheidemann, oświadczył wi-

Wojska koalicyjne w Rosji.

MOSKWA. 11.7 (B. K.). Wedle dzienników wysiadło w Archangielsku na ląd około 10.000 Serbów i Francuzów, aby jak oświadczył komendujący generał, bronić miasta i kraju przed napadem niemieckich jeńców wojennych.

Przeciw Czechom i kozakom

MOSKWA, 11.7 (BK.) Wojska Rad wyruszyły przeciw Czechom i kozakom w kierunku Jekaterynburga, Czelabińska i Tobolska. Kozacy obsadzili w obszarze kubańskim miejscowości Wolikow, Knosowskaja i Torgowaja.

Swoboda działania dla Japonii.

ROTTERDAM. 11.7 (tel. wł.). Dnia 5 go lipca Japonia otrzymała oficjalną wiadomość, że Rada wojenna koalicji postanowiła zostawić Japonii zupełnie wolną rękę co do postępowania na Syberji i we Władywostoku.

Chiny, a Rosja.

ROTTERDAM. 11.7. (tel. wł.). Według doniesień prasy tutejszej z Petersburga interwencja Japonii na Syberji przy udziale Chin jest rzeczą zdecydowaną. Rząd chiński zamierza wysłać na Syberję 20000 wojska. Część tych wojsk przyszła już do Władywostoku.

stawiciel Koła polskiego, że merytoryczne stanowisko Koła Polskiego zależeć będzie od tego, jak się do tego czasu ułoży stosunek zaufania Koła do istniejącego rządu.

Przedstawiciel Ukraińców oświadczył, że dopóki rząd zachowa wobec Ukraińców obecny kierunek, oni nie odmówią mu swego poparcia.

W sprawie dalszego programu, a w szczególności określenia czasu, w którym wzięte będą pod obrady naglące interpelacje, dotyczące spraw wojskowych, postanowienie zapadnie na konferencji prezesów, która odbędzie się dnia 15 lipca.

cekanclerzowi v. Payerowi, że mianowanie Hintzego wytworzyłoby zupełnie nową sytuację.

Kredyty wojenne nie mogłyby być przez partję socjalistyczną zatwierdzone. O v. Hintzem bowiem sły-

chać, że opowiada się on za wszechniemieckimi celami wojny. W każdym bądź razie nie podziela on poglądów większości parlamentarnej. Kredyty wojenne musiałyby być z powrotem odesłane do Komisji Głównej. V. Payer odpowiedział na te wywody Scheidemanna, iż wobec treści depeszy kancлера Hertlinga o dymisji nie ma powodu do takiego stanowiska. Hertling telegrafował, że zmiana na stanowisku sekretarza dla spraw polityki zagranicznej nie spowodzi zmian w ogólnej polityce rządu niemieckiego. Scheidemanna jednak nie zadowolili te wyjaśnienia.

Przed nowymi wielkimi walkami na zachodzie.

ZURYCH, 11.7 (tel. wł.). „Zürcher Anzeiger“ donosi, że tematem uchwał ostatnich obrad koalicyjnej Rady wojennej w Wersalu był plan wielkiej ofensywy.

ROTTERDAM, 11.7 (tel. wł.) Angielska „Daily Chronicle“ pisze: Zbliża się moment kontrofensywy sprzymierzeńców.

GENEWA, 11.7 (tel. wł.) Hervé pisze w „Victoire“: Jesteśmy w przededniu nowej ofensywy niemieckiej. Dowództwo armji francuskiej musi pilnie zważać na to, co łączy wróg między Chateau Thierry, Reims i Argonnami.

Finlandja przeciw koalicji?

BAZYLEA, 10.7 (tel. wł.) Według doniesień prasy fińskiej, Finlandja zbroi się do wojny z Anglią i koalicją wogóle.

Kondolencja.

WIEDEN, 11.7. (B.K.). Z powodu zamordowania niemieckiego posła w Moskwie, hr. Mirbacha, wystosował cesarz Karol do cesarza niemieckiego telegram kondolencyjny.

Z ostatniej poczty.

Nowe polskie oddziały wojskowe w Rosji?

„Kronika Radomska“ donosi w korespondencji z Moskwy, co następuje:

Do niedawna istniejący w Moskwie pułk polski im. Bartosza Głowackiego, dekretem „Rady Komisarzy“ został rozwiązany. Wogóle wszelkie formacje narodowościowe są rozwiązywane. Niema jednak prawie miasta, gdzieby nie było mniejszej lub większej, takiej lub innej formacji wojskowej, złożonej z Polaków. Obecnie w Moskwie, na podstawie porozumienia z bolszewikami, organizuje formacje polskie gen. Mazowiecki. Jest to akcja poważniejsza.

Powody zamordowania Mirbacha.

„Nowy Kur. Krak.“ pisze:

Ze sfer szwedzkich, utrzymujących stosunki z koalicją, otrzymuje nasz korespondent o zamachu na hr. Mirbacha, następujące informacje:

Zamach na hr. Mirbacha przygotowany został przez sfery koalicyjne, a to z obawy przed jego daleko idącymi zamiarami, które zresztą były znane dobrze koalicji. Koalicja utrzymuje, jakoby hr. Mirbach wspólnie z prawicowcami rosyjskimi, zwolennikami byłego carystu, przygotowywał zamach stanu w Rosji.

Ruch zainicjowany i kierowany przez Mirbacha, miał mieć za zadanie odbudowę Rosji pod wpływem niemieckim.

O utworzeniu z Rosji monarchji konstytucyjnej.

Z Berna szw. piszą:

Pisma tutejsze donoszą z Paryża, że socjaliści rosyjscy dążą do utworzenia monarchji konstytucyjnej. Istnieje zamiar pod ochroną ruchu, który się wytworzył w Syberji, zwołać konstytuante, która odłoży zasadę monarchii i zjednoczy przeciwników rządu bolszewickiego. Za przyszłego cara uchodzi W. Ks. Michał. Nie idzie o wznowienie rządów absolutystycznych, lecz o utworzenie Rosji parlamentarnej, rządzonej według wzoru angielskiego.

Następca Kühlmanna mężem zaufania Ludendorffa.

Z Wiednia donoszą:

Całkiem niespodziewanie nadeszła wczoraj do Wiednia wiadomość, że ces. Wilhelm przyjął dymisję Kühlmanna. Jest to niewątpliwie zwycięstwo partji wojskowej, które w dalszym ciągu potęguje się zapowiedzią, że na następcę Kühlmanna upatrzony jest Hintze. Jak w Wiedniu zapewniali, Hintze jest mężem zaufania Hindenburga i Ludendorffa.

Bezprawny ukaz bolszewickiej Rady komisarzy.

Według nadeszłych informacji z Moskwy, Rada komisarzy wojskowych bolszewickich uznała, iż mieszkańcy krajów oderwanych od dawnego imperium rosyjskiego, którzy przybyli do Rosji przed ratyfikowaniem traktatu brzeskiego, są obywatelami republiki sowieckiej i jako tacy podlegają obowiązkowi mobilizacji.

Powyższa uchwała wywołała niepokój wśród wygnańców.

Popierajmy

Macierz Szkolną.

Z piątego posiedzenia Rady Stanu.

Większość odczytanych na wstępie posiedzenia petycji pochodziła od Stowarzyszeń lokatorów w sprawie prawa o ich ochronie. Były też petycje prywatne, oraz: Stow. właścicieli nieruchomości z protestem przeciw prawu i ochronie lokatorów, oficerów i żołnierzy 2-go korpusu internowanych w Białej o pomoc, Cent. Tow. Roln. w sprawie zapobieżenia klęskom rolniczym, nauczycielstwa w sprawie polepszenia warunków jego pracy i t. d.

Wniosek nagły p. Fudakowskiego w sprawie donacji.

Motywacja wniosku m. i. opiewa:

Rada Stanu zechce uchwalić:

W okresie powstaniowym znaczna część dóbr, stanowiących własność państwową polską, jak również majątków ziemskich, należących do osób prywatnych, została bezprawnie rozdana przez rząd rosyjski jego urzędnikom.

Na terytorjum Królestwa Polskiego, zajętem przez władze niemieckie, donacje uznane zostały za zdobycz wojenną i jako takie obłożone sekwestrem i oddane zarządowi cywilnemu okupacyjnych władz niemieckich. Władze zaś austro-węgierskie na terytorjum swej okupacji w Królestwie uznały donacje za własność prywatną i pozostawiły opiekę nad nimi z początku inicjatywie prywatnej w następstwie sądom polskim.

W wyniku niewyjaśnionej sytuacji prawnej co do donacji, zapanowała gospodarka dorywcza, częstokroć niszczyielska, zagrażająca całości tych dóbr. Stan ten pogarsza się przez powrót donatarzyszy, którzy w chęci wyyskania dotychczas niezakwestjonowanych praw swoich, dokładają wszelkich starań, by z donacji osiągnąć jaknajwiększą sumę wpływów pieniężnych.

Temu niepożądanemu stanowi rzeczy zapobiedz może sekwestr sądowy, który, nie przesadzając niczyich praw, nie dopuści dewastacji.

Zważywszy to, Rada Stanu wzywa Rząd Polski:

1) do złożenia Radzie Stanu w jaknaj szybszym czasie projektu prawa w przedmiocie regulacji sprawy donacji, zgodnej z interesami Państwa Polskiego;

2) do położenia natychmiastowego sekwestru sądowego na wszystkie donacje w granicach Królestwa Polskiego;

3) do wyjednania zgody co do punktu 2-go władz okupacyjnych bez względu na takie czy inne ich pretensje do tychże dóbr.

Wniosek nagły dr. Zielińskiego w sprawie przepustek.

Wniosek z małymi skróceniami opiewa.

Zważywszy:

1) że żądanie władz okupacyjnych niemieckich, ażeby publiczność na każdą podróż, nawet wewnątrz okupacji, posiadała odpowiednią przepustkę, nie jest usprawiedliwione ani wymaganiami doby wojennej, ani względami na bezpieczeństwo wewnętrzne;

2) że każdorazowe wyrabianie przepustek jest połączone z wielkimi trudnościami, przykrościami i stratą czasu;

3) że w okupacji austriackiej wszelkie przepustki, w słusznym uwzględnieniu interesów miejscowej ludności, są od kwietnia r. 1917 skasowane i zarówno paszporty władz tamtejszych, jak i władz okupacji niemieckiej, uznany jest jako dowód legitymacyjny, dostateczny do podróży wewnątrz okupacji.

Rada Stanu wzywa Wysoki Rząd do przedsięwzięcia odnośnych kroków u władz niemieckiej okupacji o skasowanie krepujących przepustek zarówno wewnątrz okupacji, jak i przy przejeździe z jednej okupacji do drugiej z tym, żeby paszporty władz niemieckich i austriackich miały jednakowe znaczenie w okupacji.

Wniosek nagły p. Kosiora w sprawie rek wizycji inwentarza.

Wniosek brzmi:

Rek wizycje inwentarza żywego w Królestwie Polskim wielokrotnie przewyższają normalny przyrost tegoż. Stosowane w tym stopniu nadal doprowadzą gospodarstwa rolne do ruiny, a ludność miejscową do głodu. Wobec powyższego zwracamy się do Wysokiej izby z propozycją by raczyła uchwalić:

1) aby wobec nierównomiernego w porównaniu z ościennymi państwami stosunku przy zbieraniu żywego inwentarza, ministerjum rolnictwa przedstawiło odpowiednim czynnikom rozpaczliwy stan kraju pod tym względem i poczyniło starania o zaniechanie nadal takich rek wizycji, jak obecnie przeprowadzane, a które dochodzą do 150 sztuk inwentarza na gminę i co miesiąc się powiększają.

Wniosek nagły p. Starzyńskiego w sprawie cen za zboże kontyngentowe.

Wniosek brzmiał:

Wysoka Rada zechce uchwalić:

Rada Stanu wzywa rząd polski, aby wobec nadchodzących zniw i niedalekiego rozdziału kontyngentu zbożowego, wdrożył natychmiast z władzami państw okupacyjnych rokowania w następujących kierunkach:

1) jako minimalną cenę kontyngentową za produkty rolnicze należy ustalić taką cenę, przy której pokryte byłyby koszty produkcji rolnej, praca rolnika i zarobek, odpowiadający obecnym stosunkom gospodarczym.

2) Wzajemian za kontyngent produktów rolnych rolnicy mają dostać niezbędne dla nich produkty przemysłowe (skórę, buty, sukno, ubranie, żelazo, narzędzia i t. p.) po cenie niższej w takim stosunku, w jakim niższa jest cena zboża kontyngentowego w stosunku do cen prywatnych w handlu.

3) Kontyngent musi być ściśle określony i równomiernie rozłożony. Poza ilością kontyngentową wolno prowadzić swobodny handel produktami rolniczymi.

Wniosek nagły p. Popławskiego w sprawie waluty w Gen. Gub. warszawskim.

Wniosek z małymi skróceniami opiewa:

Na mocy art. II patentu z dnia 12-go września 1917 r. w dziedzinach, których administracja nie jest jeszcze przekazana polskiej władzy państwowej, może narazie także generalny gubernator obok organów państwowych Królestwa Polskiego wydawać rozporządzenia z mocą prawa, jednakże tylko po wysłuchaniu Rady Stanu.

Wobec powyższego, wydane bez wysłuchania Rady Stanu rozporządzenie General Gubernatora warszawskiego z dnia 29 czerwca 1918 r., w sprawie waluty w gen. gub. warszawskim, stanowi zasadnicze pogwałcenie praw i prerogatyw, przekazanych Radzie Stanu.

Rozporządzenie to godzi w jedną z najistotniejszych spraw finansowo-gospodarczych w kraju, pogłębiając różnicę w dziedzinie walutowej pomiędzy 2-ma częściami Królestwa Polskiego i wywołując w najwyższym stopniu zamęt w życiu ekonomicznym kraju.

Tymbardziej zrozumieć trudno, dlaczego Ministerjum skarbu współdziałało w wydaniu tego rozporządzenia.

Z uwagi na powyższe, niżej podpisani zwracają się do Rządu Polskiego z nagłym wnioskiem następującej treści:

Rada Stanu wzywa rząd:

1) by zechciał na przyszłość ściśle przestrzegać nieuszczipiania praw i prerogatyw Radzie Stanu przekazanych;

2) by w sprawie walutowej, zgodnie z punktem 2 art. II patentu z dnia 12 września 1917 r., Rząd w jaknaj szy-

szym czasie przedstawił Radzie Stanu projekt przepisów uzupełniających, dających przedewszystkiem do usunięcia szeregu niepożądanych konsekwencji, jakie rozporządzenie ostatnie wytworzyło, a następnie aby rząd przedstawił projekt prawa walutowego, obejmującego całość Królestwa Polskiego.

Wniosek nagły p. Studnickiego w sprawie oficerów i żołnierzy Polaków armji rosyjskiej.

Wniosek w skróceniu opiewa:

Jeszcze przed 5 listopada w obozie jeńców wojskowych zostali oddzieleni na własne żądanie oficerowie i żołnierze—Polacy od Rosjan. Wielu tak żołnierzy, jak i oficerów Polaków zgłaszało się do Legionów i wojska polskiego. Do armji polskiej zgłosiło chęć wstąpienia z obozów w Niemczech około 10 tys. żołnierzy.

Analogiczne objawy dały się zaznaczyć i w Austro-Węgrzech. Dotychczas jednak próby te nie zostały uwzględnione.

Przyjmując pod uwagę, iż oficerowie, posiadający doświadczenie bojowe, zwłaszcza kadrowi, oraz żołnierze przydaliby się bardzo do zasilenia kadrów armji polskiej Rada Stanu uchwała: wzywa się Rząd do poczynienia niezbędnych starań u odnośnych władz niemieckich i austro-węgierskich o przekazanie Naczelnej Komendzie Armji Polskiej oficerów i żołnierzy Polaków, pozostających do dziś dnia w obozie jeńców, w Niemczech i Austro-Węgrzech, a pragnących wstąpić do armji polskiej.

Wniosek p. Targowskiego w sprawie należności z tytułu rek wizycji.

Wniosek opiewa:

Zważywszy, że należności z tytułu rek wizycji, dokonanych w r. 1914—15 i 16 przez wojska ces. niemieckie na obszarze obecnego General-Gubernatorstwa lubelskiego i należność z tytułu rek wizycji, dokonanych w tychże latach przez wojska c. i k. austro-węgierskie na terenie General-Gubernatorstwa warszawskiego dotąd nie zostały jeszcze wypłacone:

Wysoka Izba uchwalić zechce:

Królewsko-polski Rząd winien niezwłocznie wdrożyć starania u rządów państw okupacyjnych, by wypłacone zostały najszybciej należności od ces.-niemieckiego rządu z tytułu rek wizycji dokonanych w okupacji austro-węgierskiej i c. i k. rządu austro-węgierskiego z tytułu rek wizycji dokonanych w okupacji niemieckiej.

Wniosek nagły p. Minkiewicza w sprawie aresztowanych.

Wniosek opiewa:

Cały szereg obywateli Królestwa Polskiego został pociągnięty przez okupacyjne władze wojskowe do odpowiedzialności karnej za udział w ogólnokrajowym proteście przeciwko traktatowi brzeskiemu, wielu z nich otrzymało kary do trzech lat ciężkiego więzienia. Zdaniem naszym ludzie ci są niewinni, zarówno z powodu przyznanego przez wszystkie niemal państwa prawa każdemu narodowi stanowienia o swoim losie, jak również powodu naturalnego prawa bronięcia swych spraw narodowych, wobec czego podpisani wnoszą:

Rada Stanu raczy uchwalić:

Rada Stanu wzywa Królewsko polski

Rząd do poczynienia jaknajenergiczniejszych kroków, mających na celu zwolnienie obywateli Państwa Polskiego, skazanych na kary za udział w protestach przeciwko traktatowi brzeskiemu.

Wniosek ten ma być rozpatrywany najpóźniej w ciągu trzech dni po uprzednim zawiadomieniu o tem członków Rady Stanu.

* * *

Nagłość wszystkich tych wniosków została przez Radę Stanu uchwalona.

Z całej Polski.

Z Uniwersytetu lwowskiego. Rektorat uniwersytetu komunikuje, że do dnia 31 maja 1918 zapisało się w bieżącym półroczu letnim na Uniwersytet lwowski ogółem 3421 słuchaczy.

Instytut pedagogiczny. W Warszawie ma powstać z ramienia Rządu Instytut pedagogiczny, mający roztrząsać zagadnienia, związane z pedagogią i reformami wychowania publicznego, oraz kształceniem nauczycieli i kierowników seminarjów nauczycielskich.

Losy Teatru Polskiego w Warszawie wciąż się wazą. Zrzeszenie artystów Teatru Rozmaitości odstąpiło od wydzierżawienia teatru. Obok dra A. Szyfmana, który obecnie powrócił z Rosji, bardzo poważnym kandydatem do objęcia teatru jest p. Michał Tarasiewicz, który również w tym czasie powrócił z Rosji.

O stan przemysłu. W Warszawie bawiła specjalna delegacja łódzkich przemysłowców, która porozumiewała się z przedstawicielami władz polskich w sprawach przemysłu polskiego w ogólności, a zwłaszcza—przemysłu łódzkiego.

Bezczaszczzenie grobów. Z Sokala galicyjskiego donoszą nam: Pracujący we dworach jeńcy rosyjscy dopuszczali się od dłuższego czasu zwierzęcych czynów, w które wciągnąć potrafili wielu Polaków naszego powiatu. Pełno tu wszędzie cmentarzy wojskowych i w pojedynkę rzuconych grobów. Żołnierzy chowano w odzieży i obuwiu. Fakt ten nasunął jeńcom rosyjskim myśl rozkopania grobów i zabierania z nich niezniszczonych jeszcze obuwia, które następnie w cenie do 50 koron sprzedawali chłopom. Na obuwiu, choć cichnące w straszliwy sposób był doskonały popyt, i jeńcy uprawiali beczaszczzenie grobów poległych na wielką skalę. Jeńcy postawieni zostaną przed sąd wojenny.

Metę społeczno rosną w siłę. Według rewelacji „Neue Lemberger Ztg.” bandytyzm i kradzieże w Galicji wschodniej są na porządku dziennym i przybierają zastraszające rozmiary, wzmogły się zaś jeszcze bardziej od czasu otwarcia granicy Ukrainy, skąd napływają nowe zastępy rzezimieszków. Wśród bandytów wielu jest jeńców rosyjskich, oraz zdemoralizowanych żołnierzy austriackich. Bandyci przeważnie używają przy napaściach wojskowych mundurów, oraz fałszywych wojskowych legitymacji, których „fabrykę” wykryto niedawno.

Ponieważ bandyci przy obronie posługują się często bronią palną, przeznaczono więc we Lwowie specjalne posterunki wojskowej policji polowej do ścigania podejrzaných osób w wojskowych mundurach.

Dnia 10 lipca b. r. między 5-tą a 6-tą wieczorem,

dwóch panów po półgodzinnym przystanku przed Gubernią, wracało z tejże dorożką do Związku Ziemian, z kąd wyjechali.

Jeden z nich zostawił w dorożce

czarną niewielką T E C Z K Ę

z papierami, losami i albumem fotografii.

Uczciwy znalazca lub dorożkarz proszony jest o odniesienie zguby do Administracji „Ziemi Lubelskiej” za nagrodą. 1023